

Barnaskap

Församlingen i Korinth var den mest karismatiska av dem som NT beskriver för oss.

Det låter uppmuntrande när Paulus skriver att här finns en rikedom av nådegåvor:

Jag tackar alltid min Gud för er, för den Guds nåd som ni har fått i Kristus Jesus. ⁵Ty i honom har ni blivit rika på allt, i fråga om allt tal och all insikt, ⁶eftersom vittnesbördet om Kristus har fått stadigt fäste hos er. ⁷Därför saknar ni inte någon nådegåva, medan ni väntar på vår Herre Jesu Kristi uppenbarelse. (1 Kor 1:4-7)

Vilken andlig församling, skulle vi kanske tänka. Paulus är trots detta av en rakt motsatt mening.

¹Bröder, själv kunde jag inte tala till er som till andliga människor utan som till köttsliga människor, spädbarn i Kristus. ²Mjolk gav jag er att dricka. Fast föda fick ni inte. Den tålde ni ännu inte, och det gör ni inte nu heller, ³eftersom ni fortfarande är köttsliga. Så länge det råder avund och strid bland er, är ni då inte köttsliga och lever som alla andra? ⁴Om en säger: "Jag håller mig till Paulus", och en annan: "Jag håller mig till Apollos", är ni då inte som folk i allmänhet? (1 Kor 3:1-4)

Paulus konstaterar att vännerna i Korinth inte skulle ha tålt starkare mat än välling för spädbarn. Andlig föda kunde det inte bli tal om. Den skulle de ha spytt upp. Man kunde alltid börja fundera över vad det är för mat vi brukar äta. Skulle vi tåla den mat som folket i Korinth skulle ha spytt upp? Vad är mjölkmat? Tja, den måste vara avpassad för nybörjare.

Även i Hebreerbrevet möter vi en liknande klagan. Så ges det några exempel på mjölkmat:

¹Låt oss därför lämna bakom oss de första grunderna i Kristi lära och föras till fullkomlighet. Låt oss inte på nytt lägga grunden med omvändelse från döda gärningar och tro på Gud, ²med undervisning om reningar och handpåläggning, om de dödas uppståndelse och en evig dom. ³Ja, detta vill vi göra, om Gud tillåter. (Hebr 6:1-3)

Omvändelse från döda gärningar, alltså från självfördömsen som uttryck för att man fortfarande tror att Gud kräver något för att vi skall bli frälsta. En undervisning om tro som lyfter bort alla bördor av prestation.

Undervisning om dop, andedop, de dödas uppståndelse och den yttersta domen. Allt detta är mjölk, spädbarnsföda. Om vi skall komma vidare så är det för att vi skall tåla en undervisning om rättfärdighet

Ni behöver mjölk, inte fast föda. ¹³Ingen som lever av mjölk är mogen för en undervisning om rättfärdighet. Han är ännu ett barn. ¹⁴Den fasta födan är till för vuxna, för dem som genom övning har fått sinnet skärpt till att skilja mellan

gott och ont. (Hebr 5:12-14)

Den som lever på mjölkmat klarar inte en undervisning *om rättfärdighet*. Men kommer inte den just av tron? Texten visar oss att det nu gäller att komma från trons vila till trons lydnad – eller till efterföljelse. Att gå från teori till praktik.

Bli som barn

Frågan om andlig växt och mognad kom upp med lärjungarnas fråga:

I samma ögonblick kom lärjungarna fram till Jesus och frågade: "Vem är störst i himmelriket?"² Då kallade han till sig ett barn och ställde det mitt ibland dem³ och sade: "Amen säger jag er: Om ni inte omvänder er och blir som barn, kommer ni inte in i himmelriket.⁴ Den som ödmjukar sig som detta barn, han är den störste i himmelriket.⁵ Och den som tar emot ett sådant barn i mitt namn, han tar emot mig. (Matt 18:1-5)

Här talas det om barnskap i mycket positiv mening. Det finns alltså en skillnad mellan barnskap och barnslighet.

Det barnskap som har med omvändelse att göra ställer oss givetvis i barnets beroendeställning inför Gud, vår himmelske Fader. Gud fostrar oss och vi gör klokt i att låta oss fostras, kanske till och med inse att vi behöver fostras. Gud förklarar inte allt för oss. Mycket men inte allt.

Barnmat och vuxenföda

Barnmat handlar om vilka förmåner man kan få genom tron på Kristus. Gud har gett löften Och i början är den kristne ofta så ömtålig i sin tro att han behöver få höra om Guds godhet och Guds löften.

Längta som nyfödda barn efter den rena andliga mjölken, så att ni genom den växer upp till frälsning,³ då ni nu har smakat att Herren är god. (1 Petr 2:2-3)

I 1917 stod det om oförfalskad mjölk. I Kina var det någon som blandade melamin i barnvällingen för att den skulle ge bättre mätvärden. Vi behöver få en grund lagd i vårt inre om att Gud är god. Nu är det ju en poäng i detta att när lärjungarna ville veta vem som var störst i himmelriket så hade säkert alla en hemlig önskan att Jesus skulle nämna just honom vid namn.

Det finns ett ord som för oss in i problemets mitt: prestige – eller stolthet. Eller jämförelse. Kärt barn har många namn

Jesus säger till de tolv att om ni inte släpper prestigen ifrån er så platsar ni inte i himmelriket. Petrus gick ut och grät bitterligen när han fick se hur stor inteckning som just stoltheten hade i hans liv.

Vuxenfödan handlar om korset, att den verkliga andligheten är smärtsam för en själv.

Så förmanar jag nu er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud – er andliga gudstjänst.² Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom sinnets

förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det som är gott och fullkomligt och som behagar honom. (Rom 12:1-2)

Er andliga gudstjänst – att frambära sin kropp som ett heligt offer som behagar Gud. Hur var det som saken uttrycktes i Hebr?

¹³Ingen som lever av mjölk är mogen för en undervisning om rättfärdighet. Han är ännu ett barn. ¹⁴Den fasta födan är till för vuxna, för dem som genom övning har fått sinnet skärpt till att skilja mellan gott och ont. (Hebr 5:13-14)

Sinnets förnyelse – skilja mellan gott och ont. Det handlar om intuition och andebedömning, inte om moralisk tabellkunskap.

Medan han levde här i köttet, ropade han högt under tårar när han bad och åkallade den som kunde rädda honom från döden, och han blev bönhörd och tagen ur sin ångest. ⁸Fastän han var Son, lärde han sig lydnad genom sitt lidande. ⁹Och när han hade fullkomnats, blev han upphovet till evig frälsning för alla som lyder honom, ¹⁰och han blev av Gud kallad överstepräst, en sådan präst som Melkisedek. (Hebr 5:7-10)

Tänk att Jesus som i allt gjorde Faderns vilja måste lära sig lyda! Nja, inte vilken lydnad som helst för lydde gjorde han nog. Men han – och ännu mer vi – måste lära den lydnad som bygger på att vi accepterar lidandet som en väg till Faderns mål för oss själva och för mänskligheten.

Det handlar också om att befrias från jämförelser:

Bröder, jag vill inte att ni skall vara okunniga i fråga om de andliga tingen. (1 Kor 12:1)

Ty liksom kroppen är en och har många lemmar, men kroppens alla lemmar – och de är många – utgör en kropp, så är det också med Kristus. ¹³I en Ande har vi alla blivit döpta för att höra till en kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria, och alla har vi fått en och samme Ande utgjuten över oss. ¹⁴Kroppen består ju inte av en enda lem utan av många. ¹⁵Om foten sade: "Eftersom jag inte är hand, hör jag inte till kroppen", så hör den ändå till kroppen. ¹⁶Och om örat sade: "Eftersom jag inte är öga, hör jag inte till kroppen", så hör det ändå till kroppen. ¹⁷Om hela kroppen vore öga, hur skulle den då kunna höra? Om hela kroppen vore öra, hur skulle den då kunna känna lukt? ¹⁸Men nu har Gud satt lemmarna i kroppen, var och en av dem som han har velat. ¹⁹Om alltsammans vore en enda lem, var vore då kroppen? ²⁰Men nu är lemmarna många och kroppen en. ²¹Ögat kan inte säga till handen: "Jag behöver dig inte", inte heller huvudet till fötterna: "Jag behöver er inte." ²²Nej, tvärtom är de av kroppens lemmar som vi anser svagast så mycket mer nödvändiga. (1 Kor 12:12-22)

Vad är det för andlig kunskap som Paulus vill lära ut? Den handlar inte om hur man lär sig profetera eller hur man uppväcker döda. Vi måste på allvar upptäcka att vi inte är andliga egenföretagare utan lemmar i en helig kropp.

Sven Reichmann